

af det, der siden er fremkommet, tilføje, at hvis man tvinger Arbejderne ind paa en saadan Form, at de skal give deres Forhandlere Mandat til at træffe bindende Beslutninger paa deres Vegne, altsaa ubegrænset Mandat, tror man saa egentlig, det vil være muligt at forhindre Arbejderne i alligevel at begrænse deres Forhandlers Mandater? Tror man, det lader sig gøre ved en Lov at tvinge Arbejderne til at undlade at begrænse deres Forhandlers Mandater? Der behøver ikke at foreligge nogen egentlig Vedtagelse; det vil kunne gøres paa saa mange Maader; men navnlig har den højtærede Indenrigsminister da selv peget paa, at naar de skulde møde med et saadan ubegrænset Mandat, saa kunde vedkommende Forhandlere — den højtærede Minister indrømmede, at der var en Fare derfor; der var en Svaghed der, sagde han — sige: Det Forslag stemmer jeg imod, jeg skal ene tage Ansvaret for det siden, derfor stemmer jeg det hellere ned. Naar man derimod kan lade det gaa ud til Urafstemning, faar han sine Kammeraters Billigelse. Denne Svaghed vil jeg gerne meget stærkt understrege. En saadan Lovbestemmelse kan føre med sig, at Forslag, som ellers maaske vilde være blevet vedtaget, bliver forkastet af saadanne Forhandlere, fordi man har tvunget dem til at møde med et saadant Mandat, som siger, at de enten skal sige ja eller nej. Saa siger Ministeren: Ja, men derfor har jeg jo ogsaa indflettet en Bestemmelse om, at der skal være en saadan kompetent Forsamling, af hvem Forslaget endeligt skal afgøres. Og det er jo rigtigt. For saa vidt den ene Part stemmer Forslaget ned, kan den anden Part forlange, at de vedkommende Forhandlere gaar til deres kompetente Forsamling. Lad os tage det Tilfælde, at Arbejdernes Repræsentanter har stemt et Forslag ned — de skal jo stemme ja eller nej. Arbejdsgiverne erklærer derefter, at de maa forlange, at disse Forhandlere fra Arbejdersiden forelægger Forslaget for en kompetent Forsamling. Her mener Ministeren saa, at der har man den tilstrækkelige Ventil. Det kan jeg ikke se; thi med hvilken Styrke vil disse Forhandlere møde overfor en saadan kompetent Forsamling? De har ikke alene stemt nej til Forslaget under Forhandlingen, men de er ogsaa hjemme fra bundet ved ubegrænset Mandat til at skulle tage deres personlige Stilling. Nu møder de altsaa overfor denne kompetente Forsamling og har stemt nej under Forhandlingen. Kan man saa tænke sig, at disse Forhandlere vil kunne over-

bevise den kompetente Forsamling om, at den skal stemme ja? Nej, jeg tror, at foruden de mindre heldige Ting, som jeg i Gaar nævnte vedrørende hele denne Form, maa denne her ogsaa tages i Betragtning. Jeg maa fremdeles hævde, at hvis Arbejderne længere hen under en roligere Periode, hvor maaske Konjunkturerne ikke svinger i den Grad, som det har vist sig at være Tilfældet i de senere Aar, hvis de da selv kommer ind paa, som det tidligere var Skik, igen at give deres Forhandlere Mandat til at slutte paa deres Vegne og forlader Urafstemningsprincippet, ja, saa kan jo ingen have noget imod det; og mange, ogsaa indenfor Arbejderne, sympatiserer med dette. Men saa længe Arbejderorganisationerne ikke selv beslutter dette, maa vi finde det overordentlig betænkeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at Lovgivningsmagten paatvinger Arbejderorganisationerne bestemte Former for, hvordan de skal tage Stilling til de Lønvilkaar, der bydes dem. Jeg vil dog se det, før jeg tror det, at den høje Rigsdag imod Arbejdernes Ønske skulde lovfæste dette.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam kom mig til Undsætning, idet ogsaa han gik imod det ubegrænsede Mandat, og man kan jo næsten sige, at han var endnu krassere, end jeg var i min Modstand, men det kan dog ikke skjules, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam gik mod det bundne, ubegrænsede Mandat ud fra den stik modsatte Opfattelse, thi det ærede Medlem Hr. Axel Dam sagde, at man ikke kan være med til, at nogen Forsamling skal kunne træffe Beslutning om det enkelte Individts Arbejdsvilkaar. Selv om vi bibeholder Urafstemningen i sin videste Konsekvens, vil en Del af Arbejderne altid blive tvunget til at arbejde paa Vilkaar, som de selv er imod. Hvis der ved en Urafstemning falder 2 000 Stemmer mod et Overenskomstforslag, medens 2 025 stemmer for, tvinges de 2 000 Medlemmer indenfor Fagorganisationen til at arbejde paa Vilkaar, de ikke selv har godkendt. Det er klart. Og det Eksempel, den højtærede Minister gav i det ærede Medlem Hr. Axel Dams egen Tilstedeværelse her i den høje Rigsdag, var saa fortræffeligt, at jeg ikke skal uddybe det, men kun sige, at heller ikke i disse Forhold lader den enkeltes ubegrænsede Frihed sig gennemføre. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har imidlertid et særligt Formaal med at gaa saa vidt som at sige, at det enkelte Individ selv skal have Ret til at bestemme sine Arbejdsforhold, thi Retsforbundet er netop Modstander af Fagbevægelsen som Helhed, det ønsker, at den